

STANISŁAWOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 13.

T R E Ś Ć: DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Rozporządzenia :	
Poz. 95 Rozporządzenie porządkowe Wojewody Stanisławowskiego z dnia 7 lipca 1930 r. o zapobieganiu pożarom	159
Zarządzenia:	
Poz. 96 Zarządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 25 czerwca 1930 r. w sprawie uznania za las ochronny parcel gruntowych w gminach Uścierki i Berwinkowa pow. Kosów	162
Poz. 97 Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 15 lipca 1930 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej . .	162
Obwieszczenia :	
Poz. 98 Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 9 lipca 1930 r. w sprawie przeglądu ogierów w roku 1930	163
Ogłoszenia, komunikaty:	
oz. 99 Edykt o wprowadzeniu postępowania w celu odnowienia zniszczonej częściowo księgi gruntowej Sądu grodzkiego w Bóbrce dla gminy katastralnej Sarniki z Rehfeldem	163
Poz. 100 Edykt o wprowadzeniu postępowania sprostawczego w celu odnowienia częściowo zniszczonej księgi gruntowej Sądu powiatowego w Krakowcu dla gminy katastralnej Budzyń	164
Poz. 101 Edykt o postępowaniu sprostawczym wdrożonym w celu odnowienia zniszczonej księgi gruntowej Sądu powiatowego w Tłustem dla posiadłości Tłuste wieś	164
Poz. 102 Komunikat o przeniesieniu siedziby urzędowej mierniczego przysięgłego	165
Poz. 103 Ruch służbowy	165

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 95.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE
Wojewody Stanisławowskiego
z dnia 7 lipca 1930 r.
o zapobieganiu pożarom.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

1. Zapobieganie pożarom.

§ 1.

Zabrania się:

a) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich oraz wyrzucania gorącego popiołu na miejsca otwarte, niezabezpieczone odpowiednio;

b) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz warsztatach obrabiających drzewo, składach materiałów łatwopalnych, garażach itp.

c) używania w pomieszczeniach w punkcie b) wymienionych światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnych, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materiałami palnymi;

d) młócenia lokomobilą parową, niezaopatrzoną w iskrochron lub odpowiedni ochraniacz, w obrębie budynków, krytych materiałami łatwopalnymi;

e) strzelania w obrębie budynków z ładunków zawierających palne przybytki;

f) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniesienia ognia, zabawę zapalnikami, zapalniczkami i t. p.;

g) używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

h) gromadzenia w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiórów i trocin ponad produkcję dzienną;

i) suszenie przędzy, lnu i konopi na piecach lub w pobliżu tychże;

k) urządzania ołtarzy w czasie procesji Bożego Ciała w pobliżu łatwopalnych budynków, t. j. krytych materiałem łatwopalnym w szczególności słomą;

l) przechowywania łatwopalnych materiałów, jak drzewo, węgiel, siano, słoma, meble i t. p. na strychach domów mieszkalnych.

§. 2.

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 metrów od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku policji, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, uniemożliwiających przeniesienie się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o rozgrzewanie dziegciu, smoły, asfaltu, to czynności te mogą być skutecznie w odległości conajmniej 6 metrów od zabudowań i łatwopalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

§. 3.

Rozpalanie ognisk w lasach w odległości 100 metrów od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowi ogniska, konieczne do ugotowania stawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpałać przy zachowaniu następujących ostrożności:

a) przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 1 metra od ogniska;

b) ogniska należy nieustannie pilnować;

c) przed opuszczeniem ogniska należy je zagasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wycięciu i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych w § 2, dla wypaiania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

§ 4.

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzednim zezwoleniem zarządu gminy i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 metrów od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników i t. p.

W miastach i osadach powyższe czynności mogą być skutecznie za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach uzależnionych od okoliczności miejscowych.

II. Obowiązki ludności ze względu na niebezpieczeństwo pożaru.

§ 5.

Każda osoba w razie zauważenia pożaru lub powzięcia wiadomości o wybuchu pożaru obowiązana jest natychmiast zaalarmować o tem mieszkańców odnośnego osiedla lub zawiadomić o tem najbliższą władzę gminną (burmistrza, wójta, sołtysa), posterunek policji państwowej albo straż ogniową. Do celów alarmu należy użyć najbliższych będących do rozporządzenia urządzeń alarmowych.

§ 6.

Jeżeli chociażby jedno z zabudowań nieruchomości pokryte jest materiałem łatwopalnym, właściciel jej obowiązany jest posiadać stale po jednym wiadrze, siekierze, łopacie, tłumnicy oraz beczkę napełnioną wodą, o ile w pobliżu budynków t. j. w odległości co najwyżej 30 m. niema innego zbiornika wody (rzeka, staw, sadzawka lub inny sztuczny zbiornik). Beczkę można opróżnić z wody dopiero z nastaniem mrozów.

Przedmioty te winny być przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych i znajdować się stale w miejscach dla każdego łatwo dostępnych.

Niezależnie od rodzaju pokrycia dachów właściciele każdego 10 sąsiadujących z sobą budynków mieszkalnych, oznaczonych w poszczególnych osiedlach przez władzę gminną, obowiązani są utrzymywać stale w miejscach dostępnych cztery bosaki, cztery wiadra, jeden topór i jedną trąbkę (bekadło), przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych.

W miejscowościach, w których istnieje naliczone zorganizowana straż ogniowa, może woje-

wódzka władza administracji ogólnej na wniosek właściwego zarządu gminnego zwolnić mieszkańców od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzednim.

§ 7.

W warsztatach, w których się obrabia łatwopalne materiały (stolarskich, kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, bednarskich, powroźniczych, przędzalnianych, tkackich itp.) winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz 2 wiadra ewent. gaśnice.

§ 8.

Sprawę czasowego użycia wód publicznych i prywatnych w wypadku pożaru reguluje art. 130 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574).

§ 9.

Na wezwanie właściwych władz (§ 13), każdy mieszkaniec osiedli w promieniu 15 km. od miejsca pożaru posiadający konie, wozy lub samochód (y), obowiązany jest w razie alarmu dostarczyć konie wraz z uprzężą, a w razie potrzeby z wozem, względnie samochód z obsługą, na miejsce wskazane. Konie i samochody ciężarowe mają być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz dla wożenia wody na miejsce pożaru, samochody zaś osobowe jedynie do przewożenia porażonych i rannych.

Obowiązkowi powyższemu nie podlegają konie i samochody, których właściciele z mocy innych przepisów zwolnieni są od świadczeń.

Pozatem każdy mieszkaniec na żądanie właściwych władz lub organów obowiązany jest:

a) dostarczyć wszelki sprzęt ratunkowy stanowiący jego własność, a więc: beczki, wiadra, drabiny, bosaki, łopaty, siekiery, tłumnice itp.;

b) zezwolić na przejście lub przejazd przez jego terytorjum strażakom spieszącym do pożaru;

c) przyjąć na przechowanie mienie pogorzalców, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożone u niego przez władze gminne, policję lub straż pożarną.

§ 10.

Wszyscy mieszkańcy, a pierwszej linii bezpośredni sąsiedzi objętej pożarem nieruchomości obowiązani są na wezwanie właściwych władz lub organów wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia akcji ratunkowej w gaszeniu pożaru przez:

a) dostarczenie i podawanie wody w naczyniach;

b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;

c) usuwanie przedmiotów zagrożonych przez ogień.

Przed ugaszeniem pożaru, nikt przy nim zatrudniony nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji obronnej.

Od wyszczególnionych w niniejszym paragrafie obowiązków zwolnione są osoby chore, dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy

i dzieci do lat 16, oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowe urzędnicy państwowi i komunalni, oraz osoby duchowne.

§ 11.

W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy wolni od pracy mają stawić się na wezwanie właściwych władz lub organów na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innymi narzędziami, potrzebnymi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15 kilometrów.

III. Organizacja akcji ratowniczej.

§ 12.

Stróże nocni winni być zaopatrzeni w trąbki (bekadła) i zwracać bacznie uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa, względnie urzędem gminnym, a w miastach w miejscu przez Magistrat wyznaczonem winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje, o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządy alarmowe można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzonego przez właściwe władze lub organa względnie przez naczelnika lub instruktora straży pożarnej.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony i t. p. obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu zaponiocą tych przyrządów.

§ 13.

Właściwymi władzami i organami, powołanymi do wydawania zarządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu są władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) a w razie ich nieobecności komendant miejscowego oddziału policji państwowej wzgl. w jego zastępstwie każdy inny funkcjonariusz P. P.

Kierownictwo akcją ratowniczą należy do wymienionych w ustępie poprzednim władz i organów do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej, której naczelnik obejmuje następnie kierownictwo.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej pogorzalcy i mieszkańcy domów zagrożonych winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika akcji ratowniczej, zmierzającym do opanowania i niedopuszczenia ognia do innych zabudowań.

§ 14.

Władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) dokonywują przy najmniej raz na rok, a zwłaszcza

w porze letniej, wraz z przedstawicielem miejscowej straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, oraz sprawdzają jak najczęściej, czy ludność przestrzega zawartych w nim przepisów.

Każdy mieszkaniec osiedla obowiązany jest wskazanym wyżej osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie swej posiadłości.

Wyżej wymienione władze ustalą corocznie kolejność dostarczania zaprzęgów i samochodów w obrębie każdej miejscowości, aby o ile możliwości unikać dorywczej rekwizycji. Również winno być ustalone zgóry dopuszczalne obciążenie ładunkowe na każdą parę koni i na każdy samochód na wypadek pożaru, z uwzględnieniem miejscowych warunków drogowych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 15.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 500 złotych lub karze aresztu do dni 14, albo obu tym karom łącznie.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych cięży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę, w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:

Dr. NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI

Poz. 96.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 25 czerwca 1930 r.

w sprawie uznania za las ochronny parcel gruntowych w gminach Uścieryki i Berwinkowa pow. Kosów.

Na podstawie art. 26 g, 19 a, 20 a, oraz 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24/VI 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 504, uznaję niżej wymienione parcele gruntowe jako las ochronny.

1) W gminie kat. Uścieryki pow. Kosów:

parc. grunt. I kat.	1203	o powierzchni	0.7481 ha
" "	1204/2	"	0.2475 "
" "	1283/1	"	71 3076 "
" "	1284	"	6.5639 "
" "	1286	"	0.0838 "
" "	1288	"	0.0824 "
" "	1290	"	3.7179 "
" "	1052/1	"	39.0348 "
o łącznej powierzchni		121.7860 ha, stanowiące własność gminy Uścieryki.	

2) W gminie kat. Białoberezka, pow. Kosów:

a) parc. grunt. I kat. 1263/3 o pow. 8.0000 ha stanowiącą własność Własyja Andrejuka gospodarza z Białoberezki.

b) parc. grunt. 1. kat. 1263/12 — o powierzchni 6'5587 ha, — parc. grunt. 1. kat. 1263/24 o powierzchni 2'8752 ha, o łącznej powierzchni 9'4339 ha, stanowiące własność Hrycia Dżegoli, gospodarza z Białoberezki.

c) parc. grunt. 1. kat. 2645/4 o powierzchni 21'5278 ha, stanowiącą własność Eudokji Pyłypuk z Białoberezki.

Wojewoda:

Dr. NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI

Poz. 97.

OKÓLNIK

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 15 lipca 1930 r.

w sprawie statystyki produkcji rolnej.

Doświadczenia dwu lat w zakresie statystyki produkcji rolnej, dokonywanej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 276) pozwoliły stwierdzić, że organizacja jej w Starostwach i gminach pozostawia wiele do życzenia.

Statystyka produkcji rolnej w dzisiejszych czasach ostrego kryzysu rolniczego i intensywnych poszukiwań środków zaradczych, ma szczególne znaczenie i bezwzględnie wywiera poważny wpływ na kształtowanie się polityki agrarnej. To też dążenie do osiągnięcia jaknajwiększej jej ścisłości jest dziś zadaniem pierwszorzędnej znaczenia państwowego.

Z uwagi na powyższe zechcą PP. Starostowie zaopiekować się statystyką produkcji rolnej i jej wykonaniem w Starostwach i gminach w roku bieżącym.

W szczególności należy przystąpić do:

1) zainicjowania odpowiedniej akcji propagandowej, mającej na celu uświadamianie ludności o znaczeniu statystyki rolniczej, o konieczności udzielania zgodnych z prawdą informacji, wreszcie o tem, że zeznania ludności mogą być wykorzystane tylko w celach statystycznych i nie mogą służyć jako podstawa do wymiaru podatków. Propagandę tę należałoby prowadzić za pomocą organizacji rolniczych, duchowieństwa, prasy miejscowej, nauczycielstwa i t. p.

2) przyciągnięcia czynników społecznych do prac związanych ze spisami, kontrolą rachunkową spisu i kontrolą logiczną wykonania,

3) zwrócenia uwagi na konieczność opracowania materiału zebranego z gmin i przesłanego do Głównego Urzędu Statystycznego, zgodnie z uwagami wymienionymi na 1-ej stronie formularza zestawienia powiatowego Nr. 1,

Powyższe podaję do wiadomości na podstawie pisma Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie z dn. 10/VI rb. Nr. VI 2505/45/Og/30. w ślad mego okólnika z dnia 14. czerwca rb. Nr. RR. 1040/Sa z poleceniem jaknajściślej wykonania, zwracając przytem uwagę na prze-

ślane PP. Starostom przy piśmie G. U. S. z 14/VI rb. Nr. VI. 2532/15 og/30 wskazówki dotyczące przeprowadzenia rejestracji, powierzchni użytków i upraw w województwach południowych.

Wojewoda :

Dr. NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI.

Poz. 98.

OBWIESZCZENIE.

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 9 lipca 1930 r.

w sprawie przeglądu ogierów w roku 1930.

Na zasadzie ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r, o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 113) oraz rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonaniu nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 511) zarządzam w wyszczególnionych poniżej terminach i miejscowościach przez Wojewódzką Komisją Kwalifikacyjną przegląd ogierów 3-letnich i starszych, oraz tych, które w okresie kopulacyjnym 1931 r. ukończą 3 lata.

1. Ogierzy używane do odchowywania cudzych klaczy posiadać muszą świadectwa uznania i podlegają nadzorowi państwowemu (art. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r.). Przekroczenie powyższego karane będzie w drodze administracyjnej grzywną od 5 do 200 zł. z zamianą w razie nieuiszczenia grzywny na areszt do 10 dni (art. 7 tejże ustawy).

2. Ogierzy posiadające świadectwa uznania, wolne są od przymusowego poboru do wojska, oraz od wszelkich świadczeń podwodowych w naturze, korzystając z przywileju uiszczenia tych świadczeń w gotówce (art. 5 ustawy).

3. Ogierzy uznane przez Komisję Kwalifikacyjną za nadające się do hodowli, otrzymują bezpłatnie świadectwa uznania.

4. Od orzeczeń Komisji Kwalifikacyjnej Wojewódzkiej można się odwołać do Komisji Kwalifikacyjnej Odwoławczej. Odwołanie winno być wniesione do właściwego Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 od dnia wydania orzeczenia (§ 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 lipca 1925 r.).

5. Ogierzy, posiadające świadectwa uznania I. kategorii, ważne na okres 3-letni, a wydane w 1928 i 1929 r. przeglądowi nie podlegają.

6. Właściciel ogiera obowiązany jest mieć przy sobie wszystkie dowody, dotyczące ogiera (dowód tożsamości konia, świadectwo pochodzenia, poprzednio wydane świadectwo uznania i t. p.).

Plan przeglądów:

4 sierpnia 1930 r.	Stanisławów
5 " "	Halicz
6 " "	Bohorodczany
7 " "	Nadwórna
9 " "	Żabie
11 " "	Kosów
12 " "	Zabotów
13 " "	Śniatyn
14 " "	Peczeniżpn
16 " "	Kołomyja
18 " "	Gwoździec
20 " "	Horodenka
21 " "	Obertyn
22 " "	Tłumacz
23 " "	Ottynja
25 " "	Rohatyn
26 " "	Bursztyn
27 " "	Żydaczów
29 " "	Turka n/Str.
30 " "	Skole
1 września "	St. yj
2 " "	Dolina
3 " "	Kałusz

Podaję również do wiadomości właścicieli ogierów, iż na mocy ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247), poczynając od 1 stycznia 1931 r. pobierana będzie opłata w wysokości 50 zł. rocznie od wszystkich 3-letnich i starszych ogierów, które nie posiadają świadectw uznania.

Wojewoda:

Dr. NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI.

Poz. 99.

EDYKT

o wprowadzeniu postępowania w celu odnowienia zniszczonej częściowo księgi gruntowej Sądu grodzkiego w Bóbrce dla gminy katastralnej Sarniki z Rehfeldem.

Prokuratorja Generalna Rzpltej Polskiej, Od dział we Lwowie, pod. 16. IV. 1930, L. 21020. — Prez. 10896/19 R/30. Edykt I. Sąd Apelacyjny we Lwowie wprowadza w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871, Nr. 96, Dz. p. p. austr. postępowanie w celu odnowienia zniszczonej częściowo księgi gruntowej Sądu grodzkiego w Bóbrce dla gminy katastralnej Sarniki z Rehfeldem, przez utworzenie z niej 410 nowych wykazów hipotecznych, oznaczonych liczbami 1 do 323 i 374 do 410. Sąd Apelacyjny podaje do wiadomości, że powyższemu odnowieniu księgi gruntowej od dnia 16 lipca 1930 będą przysługiwały skutki wpisu hipotecznego. Powyższe wykazy hipoteczne można przeglądać w Sądzie grodzkim w Bóbrce, w godzinach urzędowania, począwszy od dnia 10 kwietnia 1930, a wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy też zastawu, lub jakiegokolwiek inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości powyżej wymienionych, jedynie przez wpisanie do księgi gruntowej nabyte, ograniczenia lub na innych przeniesione albo uchylone być mogą. Wreszcie wzywa się wszystkich którzyby: a) na podstawie jakiego prawa nabytego przed

przyznaniem powyższemu odnowieniu skuteczności wpisu hipotecznego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić by miała, b) przed przyznaniem powyższemu odnowieniu skuteczności wpisu hipotecznego nabyli do powyższych nieruchomości lub ich części jakie prawa zastawu, służebności lub wogóle jakiegokolwiek inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należącego nie zostały już wpisane, aby z temi prawami zgłosili się w Sądzie grodzkim w Bóbrce najdalej do dnia 15 lipca 1930 r. włącznie, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do dochodzenia zgłosić się mającego roszczenia przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w wykazach hipotecznych zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą. Od obowiązku zgłoszenia w powyższym czasiekresie praw i roszczeń wyżej określonych nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było wiadome z księgi gruntowej dawniej istniejącej lub z jakiegokolwiek załatwienia sądowego, lub że jest przedmiotem dochodzeń wskutek podania do Sądu wniesionego, albo wreszcie że nabyte zostało pozahipotecznie przez złożenie dokumentu w Sądzie. Czasokres powyżej określony nie może być ani przedłużony ani też w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrócony. Sąd Apelacyjny — Lwów, dnia 20 marca 1930. — WOYCICKI wr.

Poz. 100.

EDYKT

o wprowadzeniu postępowania sprostawczego w celu odnowienia częściowo zniszczonej księgi gruntowej Sądu powiatowego w Krakowcu dla gminy katastralnej Budzyń.

Prokuratorja Generalna Rzp. P. Oddział we Lwowie pod. 16 kwietnia 1930, L. 21156. Prez. 12177/30/19 R. Edykt I. Sąd apelacyjny we Lwowie. wprowadza w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871. Nr. 96 dz. p. p. austr. postępowanie sprostawcze w celu odnowienia częściowo zniszczonej księgi gruntowej Sądu powiatowego w Krakowcu dla gminy katastralnej Budzyń przez utworzenie w niej nowych wykazów hipotecznych oznaczonych liczbą od 1 do 347 i 418 do 489. Sąd Apelacyjny podaje do wiadomości że powyższemu odnowieniu księgi gruntowej od dnia 16 lipca 1930 r. będą przysługiwały skutki wpisu hipotecznego. Powyższe wykazy hipoteczne można przeglądać w Sądzie powiatowym w Krakowcu w godzinach urzędowania począwszy od dnia 15-go kwietnia 1930, a wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy też zastawu lub jakiegokolwiek inne prawa hipoteczne odnoszące się do

nieruchomości powyżej wymienionych jedynie przez wpisanie do księgi gruntowej nabyte, ograniczone lub na innych przeniesione albo uchylone być mogą. Wreszcie wzywa się wszystkich, którzyby: a) na podstawie jakiego prawa nabytego przed przyznaniem powyższemu odnowieniu skuteczności wpisu hipotecznego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpićby miała; b) już przed przyznaniem powyższemu odnowieniu skuteczności wpisu hipotecznego nabyli do powyższych nieruchomości lub ich części jakie prawa zastawu, służebności lub wogóle jakiegokolwiek inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące nie zostały już wpisane, aby z temi prawami zgłosili się w Sądzie powiatowym w Krakowcu najdalej do dnia 15 lipca 1930 włącznie, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do dochodzenia zgłosić się mającego roszczenia przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w wykazach hipotecznych zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą. Od obowiązku zgłoszenia w powyższym czasiekresie praw i roszczeń wyżej określonych nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było wiadome z księgi gruntowej dawniej istniejącej lub z jakiegokolwiek załatwienia sądowego lub, że jest przedmiotem dochodzeń wskutek podania do Sądu wniesionego, albo wreszcie, że nabyte zostało pozahipotecznie przez złożenie dokumentu w Sądzie. Czasokres powyżej określony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrócony. Sąd Apelacyjny Lwów, dnia 1 kwietnia 1930 r. — WOYCICKI mp.

Poz. 101.

Edykt

o postępowaniu sprostawczem wdrożonem w celu odnowienia zniszczonej księgi gruntowej Sądu powiatowego w Tłustem dla posiadłości Tłuste wieś.

Prez. $\frac{15726/30}{19 R.}$

Edykt II. Sąd Apelacyjny we Lwowie ogłasza w postępowaniu sprostawczem, wdrożonem w myśl ustawy z 25. lipca 1871 Nr. 96 Dz. p. p. austr. celem odnowienia zniszczonej księgi gruntowej posiadłości Tłuste wieś (Sąd powiatowy Tłuste) niniejszy drugi edykt, z terminem trzechmiesięcznym do 15. sierpnia 1930, wzywając wszystkich tych, którzy uważają się za pokrzywdzonych w swoich prawach przez istnienie wpisu dawnego ciężaru, w pierwszym terminie edyktałym zgłoszonego albo przez roszczony hipoteczny stopień pierwszeństwa tego wpisu, ażeby wnieśli swoje zarzuty w Sądzie powiatowym w Tłustem w godzinach urzędowania, w czasiekresie powyżej zakreślonym, tem pewniej, gdyż

w razie przeciwnym powyższe wpisy dawnych ciężarów nabędą znaczenia wpisów hipotecznych. Czasokres powyższy nie może być ani przedłużony ani też, w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrócony. Lwów, dnia 28. kwietnia 1930. Woycicki m. p.

Poz. 102.

Komunikat

o przeniesieniu siedziby urzędowej mierniczego przysięgłego.

Inż. Roman Szechowicz, mierniczy przysięgły przeniósł swą siedzibę urzędową z dniem 1 lipca 1930 r. ze Stryja do Medenic, powiat Drohobycz Województwa Lwowskiego.

Poz. 103.

Ruch służbowy.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował prowiz. Naczelnika Wydziału w VI st. sł. Oswalda Szałowskiego Naczelnikiem Wydziału w V st. sł.

Starostę pow. w VII st. sł. w Horodence Włodzimierza Hübnera Starostą powiatowym w VI st. sł.

Referendarza VIII st. sł. w Starostwie pow. w Tłumaczu Jana Jeżowskiego referendarzem w VII st. sł.

Pan Wojewoda przyjął do służby emerytowanego porucznika W. P. Leona Seidlera w charakterze kontraktowego urzędnika w X st. sł. i przydzielił go do Starostwa powiatowego tłumackiego oraz Helenę Drzewiecką w charakterze kontraktowego urzędnika XII st. sł. i przydzielił do Urzędu Wojewódzkiego,

zamianował sekretarza w IX st. sł. Mieczysława Czaję asesorem w VIII st. sł., praktykanta administracyjnego II kat. Józefa Krawczyńskiego sekretarzem w X st. sł., adjunkta kancelaryjnego X st. sł. Helenę Willmouthówną adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł., adjunkta kanc. w X st. sł. Trofima Pobereżnika adjunktem kanc. w IX st. sł., praktykantów admin. III kat. Jana Biłana i Janinę Saradównę kancelistami w XII st. sł.

przeniósł w stan spoczynku sekretarza w X st. sł. Ignacego Łoszniowa,

zwolnił ze służby prak. adm. III kat. Eugenję Petriównę,

przeniósł kanc. XI st. sł. Ludmiłę Miłosiównę z Bursztyna do Stryja i przeznaczył do służby w Starostwie powiatowym w Stryju i rejestratora X st. sł. Emilję Wołoszczukową z Kałusza do Bursztyna i przeznaczył do służby w Ekspozyturze Starostwa rohatyńskiego w Bursztynie.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Mianowani:

a) Prowiz. praktykanci poczt. w XII st. sł. asystentami w XI st. sł. w charakterze stałym: Wilhelm Hartung w Technicznym Zarządzie Telegr. i Telef. w Stanisławowie i Anna Krzywkowa w Kołomyji. Zastępcza siła urzędnicza Józefa Sanojcową z Zabłotowa ponownie przyjęta w charakterze asyst. w XI st. sł. w Kołomyji.

Zastępcze siły urzędnicze i absolwenci szkół średnich prowizorycznymi praktykantami pocztowymi z uposażeniem według XI st. sł.: Stanisław Körner w Stryju 1 i Marja Rasiewiczówna w Stanisławowie 1.

Zastępcze siły urzędnicze prowizor. praktykantami poczt. z uposażeniem według XII st. sł. Stefan Kras w Stanisławowie 1, Tadeusz Kogut w Tłumaczu, Kamil Trzeciński w Stryju 1, Władysław Łykowski, Marjan Lipiński i Bronisław Kołtun w Stanisławowie 1, Miron Mikoś w Kołomyji.

Przeniesieni: St. Kontroler Karol Haase ze Stanisławowa 2 do Stanisławowa 1.

Przeniesieni na emeryturę: st. asyst. Grzegorz Skrętowicz z Turki n/Stryjem.

Etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Pan Wojewoda zamianował sekretarza X st. sł. Włodzimierza Prusaka sekretarzem w IX stopniu służbowym, urzędnika administracyjnego III kat. X st. sł. Jana Stępkowskiego adjunktem kancelaryjnym w IX stopniu służbowym i urzędnika adm. III kat. XI st. sł. Władysława Brzyskiego adjunktem kanc. w X st. sł.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznych zamianował urzędników VII st. sł. Inż. Mieczysława Krysowskiego, inż. Wiktora Matrasia i inż. Feliksa Goldberga oraz referendarza VII st. sł. inż. Teofila Hornickiego radcami budownictwa w VI st. sł., zaś referendarza VIII st. sł. inż. Izaka Schleichera referendarzem w VII st. sł.

Pan Wojewoda zamianował urzędnika kanc. w XI st. sł. Antoninę Grabaszewską urzędnikiem III kat. w X st. sł.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Pan kierownik dykcji Cel we Lwowie poruczył Janowi Gramskiemu rewidentowi celnemu w IX st. sł. z Urzędu Celnego w Jasienowie polnym stałe kierownictwo tego Urzędu.

Józef Gorlach insp. cel. w VII st. sł. z urzędu celnego w Muszynie został przeniesiony do służby w urzędzie celnym w Stanisławowie z powierzeniem mu tymczasowego kierownictwa tego urzędu.

Pan kierownik Dyrekcji Ceł we Lwowie przeniósł Michała Derkacza, adjunkta celnego w IX st. sł. z Urzędu celnego w Podwo-

łoczyskach do służby w Urzędzie celnym w Stanisławowie.

zamianował: woźnego w XV st. sł. Mieczysława Lewickiego woźnym w XIV st. sł.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 (Dz U. R. P. Nr. 23, poz 202) Komisja uzdrowiskowa w Jaremczu podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony ogólny plan zabudowania kolonii letniskowej „Kamień Dobosza“ obejmujący cały obszar wymienionego osiedla, został dnia 1 czerwca 1930 r. uchwalony przez Komisję uzdrowiskową i będzie wyłożony do publicznego przeglądu na okres 4 tygodni, w biurze Komisji uzdrowiskowej w Jaremczu, od dnia 1. lipca do dnia 28. lipca 1930 r. włącznie, w godzinach urzędowych codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

W powyższym okresie interesowani mogą przeglądać uchwalony plan zabudowania, po upływie zaś tego okresu, to znaczy od dnia 29 lipca 1930 r. w terminie dalszych dwu tygodni mogą wnosić przeciw temu planowi za rzuty na ręce Komisji Uzdrawiskowej w Jaremczu

Przetarg publiczny

na wykonanie domu drożniczego w Horodence przy drodze b. krajowej Tłumacz - Horodenka w 41 km.

Rodzaj budowy: Budynek parterowy, murowany, kryty blachą.

Warunki szczegółowe oraz plany są do przeglądnięcia w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych (gmach Sądu Okręgowego w Stanisławowie ul. Bilińskiego 11, III. p.), gdzie też można nabyć formularze ofert i kosztorysów ofertowych.

Oferty mają być złożone w kancelarii Dyrekcji Robót Publicznych w Stanisławowie do dnia 21 lipca 1930 r. godz. 11-ta, przyczem każdy oferent obowiązany jest dołączyć do oferty pokwitowanie na złożone w Kancelarii Dyrekcji Robót Publicznych w Stanisławowie wadium w wysokości 5% oferowanej sumy.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 21 lipca 1930 r. o godzinie 11-tej w biurze Oddziału Drogowego Dyrekcji Robót Publicznych w Stanisławowie.

Dyrekcja zastrzega sobie dowolny wybór ofert, względnie nieuwzględnienie żadnej z wniesionych ofert.

Unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się niniejszem zgubioną w roku 1926 książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U.

Kołomyja II na nazwisko Iwana Gotycza syna Andrija i Nasti, ur. w r. 1897 w Krzyworówni pow. Kosów a zamieszkałego w Żabiu-Krzywepole pow. Kosów.

Unieważnia się niniejszem zgubiony dowód tożsamości konia S. B Nr. 668.597 wydany na nazwisko Tymka Watacha, mieszkańca wsi Boberka pow. Turka n/Str.

Unieważnia się niniejszem zgubiony na wiosnę 1930 r. dowód tożsamości konia S. B Nr. 583.593 wydany na nazwisko Stefana Kułeszira s. Mykiety z Kut starych.

Unieważnia się zgubione w jesieni 1929 r. dowody tożsamości koni S. B Nr. 586.525 oraz S. B Nr. 584323 wydane na nazwisko Wasyla Pawluka s. Iwana z Kut starych.

Unieważnia się niniejszem skradziony 19 maja b. r. dowód tożsamości konia S. B Nr. 608.587 wydany na nazwisko Iwana Hawryliwa, zamieszkałego w Humenowie pow. Kałusz.

Unieważnia się niniejszem zgubioną legitymację urzędową Nr. 1212 b wydaną przez Wojewódzkiego Komendanta P. P. w Stanisławowie dnia 24.I 1928 r. wraz z legitymacją członkowską L. O, P. P. na nazwisko Władysława Wojtkowskiego, posterunkowego P. P. w Zelenem, poczta Żabie, pow. Kosów.

Unieważnia się niniejszem zgubioną dnia 12.VI 1930 r. książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja na nazwisko Łukiena Kowalczuka s. Wasyla i Marji, urodzonego w r. 1895 w Werbiażu niżnym, zamieszkałego w Dżurkowie, pow. Horodenka.

Unieważnia się niniejszem zgubiony dowód tożsamości konia Serja „B“ Nr. 583.523 wydany przez Rej. Insp. Koni w Kołomyji na nazwisko Wasyla Atamaniuka z Kobak, pow. Kosów.

Unieważnia się niniejszem zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja II., na nazwisko Hrycka Nykieforuka syna Michała i Marty, urodzonego w r. 1900 zamieszkałego w Stecowej, pow. Sniatyn.

Unieważnia się niniejszem skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja na nazwisko Piotra Sumaruka z Sokółówki, pow. Kosów.

Unieważnia się niniejszem zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 3626/26 wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego dnia 1 stycznia 1926 r na nazwisko Emilji Bartowej.

**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie
Telefon Nr. 172.**

Cena prenumeraty rocznie 14 zł. — kwartalnie 3 zł. 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego 1 zł. 10 gr.

Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpalte 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39.672.

